

Λυσίας τῷ πλήθει τῶν Ιουδαίων χαίρειν. ¹⁷ Ιωαννης καὶ Αβεσ- 17
σαλωμ οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν ἐπιδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον
χρηματισμὸν ἡξίουν περὶ τῶν δι' αὐτοῦ σημαινομένων. ¹⁸ ὅσα μὲν 18
οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι, διεσάφησα· ἀ δὲ ἦν ἐν-
δεχόμενα, συνεχώρησεν. ¹⁹ ἐὰν μὲν οὖν συντηρήσητε τὴν εἰς τὰ 19
πράγματα εὔνοιαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσομαι παραίτιος ἀγαθῶν
γενέσθαι. ²⁰ ὑπὲρ δὲ τούτων καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τού- 20
τοις τε καὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν. ²¹ ἔρρωσθε. ἔτους 21
έκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὄτδόου, Διὸς Κορινθίου τετράδι καὶ
εἰκάδι.

²² Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως ²²

Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσίᾳ χαίρειν. ²³ τοῦ πατρὸς ²³
ἥμῶν εἰς θεοὺς μεταστάντος βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας
ἀταράχους ὅντας γενέσθαι πρὸς τὴν τῶν ἴδιων ἐπιμέλειαν ²⁴ ἀκη- 24
κούτες τοὺς Ιουδαίους μὴ συνευδοκοῦντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ
Ἐλληνικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἀγαθὴν αἴρετίζοντας ἀξι-
οῦντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα, ²⁵ αἴρούμενοι οὖν καὶ 25
τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι κρίνομεν τό τε ἱερὸν ἀποκατα-
σταθῆναι αὐτοῖς καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν
ἔθη. ²⁶ εὖ οὖν ποιήσεις διαπεμψάμενος πρὸς αὐτοὺς καὶ δοὺς δεξιάς, 26
ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαιρεσιν εὔθυμοί τε ὠσιν καὶ ἡδέως
διαγίνωνται πρὸς τῇ τῶν ἴδιων ἀντιλήμψει.

²⁷ Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιάδε ἦν ²⁷

Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ιουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις
Ιουδαίοις χαίρειν. ²⁸ εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ 28
δὲ ὑγιαίνομεν. ²⁹ ἐνεφάνισεν ἡμῖν Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας 29
ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοῖς ἴδιοις. ³⁰ τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι 30
τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας ³¹ χρῆσθαι τοὺς 31
Ιουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δαπανήμασιν καὶ νόμοις, καθὰ καὶ τὸ πρό-
τερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται
περὶ τῶν ἡγνοημένων. ³² πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακα- 32
λέσοντα ὑμᾶς. ³³ ἔρρωσθε. ἔτους ἔκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὄτδόου, 33
Ξανθικοῦ πεντεκαιδεκάτῃ.

³⁴ Ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν 34
οὕτως

Κόιντος Μέμμιος, Τίτος Μάνιος, πρεσβῦται Ῥωμαίων, τῷ δῆμῳ
τῶν Ιουδαίων χαίρειν. ³⁵ ὑπὲρ ὧν Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασι- 35

²⁰ τουτῶν καὶ τῶν VLLa] τουτῶν tantum A†, τῶν tantum compl. ||

²³ βουλομενοι] -νου A | ιδιων] ιουδαιων AL: cf. 29 || ²⁴ επι] εις A† | αξι-

ουντας L] -τες V†, αξιουν A || ²⁸ ει > A || ²⁹ βουλεσθαι] -λομενος A† |

ιδιοις] ιουδαιοις A*: cf. 23 || ³⁰ αδειας] αδιας V*, ιδιας A†: cf. Kappler p. 59

|| ³² παρακαλεσοντα] -σαντα A† || ³⁴ επεμψαν] -ψαμεν A†